

[Finansministeren]

at de skal ændre allerede vedtagne budgetter, men vi har også ønsket at give dem mulighed for det ved at ændre i love, cirkulærer, bekendtgørelser m.v. På det seneste er der også ændret i love, der har meget nær tilknytning til kommunerne – jeg tænker bl. a. på bistandsloven – og det er vores ønske med de ændringer at gøre det muligt for kommunerne så hurtigt som muligt at fastlægge deres besparelser.

Så er der besparelser, der er opgivet, men hvoraf virkningerne alligevel ikke helt er forsvundet. Hr. Dræbye var jo inde på hele det komplicerede spørgsmål om vedligeholdelsesfradraget. Jeg kunne ikke helt følge med i det regnestykke, vi blev præsenteret for. Det hænger bl. a. sammen med, at vi er begyndt at tale om brutto- og nettobeløb i folketingets arbejde med finansloven, og det er jo yderst forvirrende, for det minder mig om en slags dobbeltkursssystem. En gang imellem regner vi i en slags turistvaluta, og andre gange regner vi i en hjemmemarkedsv valuta, men jeg synes altså, beløbet var for stort. Det tror jeg også hr. Dræbye synes, i hvert fald er det meste af det forsvundet, for ved det radikale venstres ihærdige indsats er det lykkedes at omsætte den merudgift, som vedligeholdelsesfradraget ville have påført statskassen i 1984, til nogle merudgifter allerede i 1983. Til gengæld for at have opgivet fradrag har regeringen nemlig måttet opgive en række besparelser, som det radikale venstre ikke ville være med til. Det radikale venstre argumenterede for disse besparelsers bortfald med, at man skaffede noget beskæftigelse ved ikke at gennemføre dem, og derfor har regeringen måttet acceptere, at 190 mill. kr. ikke skal indbetales fra Landsbyggefonden, men skal blive i Landsbyggefonden og bruges til reparations- og vedligeholdelsesarbejder i almennyttige boliger.

Regeringen har måttet acceptere, at varmesynsloven bliver forlænget, og at vi dér bruger 130 mill. kr., vi ellers ville have sparet. Regeringen har også måttet acceptere en række andre ting på energiområdet, og argumentationen fra, jeg vil ikke sige forslagsstillerne, men modstandernes side har jo været, at nu ville man sikre beskæftigelsen, så ud fra en strengt statsfinansiel betragtning mener finansministeren nu, at regnestykket er gået op. Det ændrer dog ikke ved, at der er

andre måder, hvorpå vi kan se på hele investeringsfremmesagen.

Til sidst, inden jeg begynder at kommentere, hvad ordførerne har sagt, og udløser den spænding, hr. Camre tydeligvis befinder sig i, vil jeg gøre fire betragtninger gældende.

Den første drejer sig om de ofre, som regeringens økonomiske politik naturligvis medfører. De er gjort til genstand for megen debat her i salen, specielt har SF og VS i deres fuldkomne mangel på interesse for, hvordan man fremmer beskæftigelsen, og i deres fuldkomne mangel på interesse for, hvordan man forhindrer landet i at gå rabundus rent økonomisk, fokuseret utrolig meget på enkeltvirkninger af offentlige besparelser. Jeg vil om alle disse indvendinger sige: hvad er alternativet? Hvad er alternativet til ikke at få statsfinanserne under kontrol? Hvad er følgerne af, at Danmarks kreditværdighed synker? Det er naturligvis, at en midlertidig ledighed bliver gjort til en permanent ledighed, som vil vare 1980erne ud.

Den anden betragtning går ud på, at befolkningsmæssige forhold i de kommende år måske vil hjælpe os lidt på vej. Vi har haft en stor tilgang til arbejdsstyrken i de senere år i kraft af de store årgange, i kraft af at mange flere kvinder har ønsket at komme ud i erhvervslivet, ud i det aktive arbejdsliv. Vi ved alle, at fra midten af 1980erne bliver denne tilgang til arbejdsstyrken væsentlig mindre. Det giver andre problemer, men nogle af beskæftigelsesproblemerne vil klart blive lettet af denne udvikling.

Så har vi som et tredje element, der kan nævnes, aktiviteterne i Nordsøen, som – det ved vi jo – for tiden belaster betalingsbalancen ganske meget, i år med 2–3 mia kr., men når vi når frem til 1986, vil vi have en betalingsforbedring på omkring 10 mia kr. på årsbasis som følge af disse Nordsøaktiviteter.

Endelig skal jeg nævne, at vi vel også kan gøre os håb om, at den internationale lavvækst kulminerer netop i de kommende måneder, sådan at der fra midten af 1980erne igen skulle være mulighed for nogen vækst i den internationale økonomi. Jeg nævner det, fordi det også hører med i perspektivet.

Så takker jeg for de indlæg, der er kommet. Jeg har bemærkninger til en række af dem.

Til regeringspartierne ordførere kan jeg indskrænke mig til at sige tak. Det gjorde jeg